

BIULETYN

informacyjny

NR 6
2021/2022

WEWNĄTRZSZKOLNEGO DOSKONALENIA NAUCZYCIELI
W ZESPOLE SZKÓŁ SPECJALNYCH IM. JANA PAWŁA II W BIELSKU PODLASKIM

W
NUMERZE

Motoryka mała

Sensoplastyka

Bajkoterapia

Wydarzenia

S P I S   T R E Ś C I

ARTYKUŁY

Motoryka mała w aspekcie integracji sensorycznej.	str. 3
Sensoplastyka.	str. 6
Bajkoterapia, czyli bajki- pomagajki w świetlicy szkolnej.	str.10
Od nauczyciela kontraktowego do nauczyciela mianowanego, Awans zawodowy nauczyciela mianowanego krok po kroku.	str.16

SCENARIUSZE

Scenariusz zajęć z bajkoterapii.	str.18
----------------------------------	--------

WYDARZENIA

str. 21

NASZA TWÓRCZOŚĆ

str. 26

**WEWNĄTRZSZKOLNE DOSKONALENIE NAUCZYCIELI
W ZESPOLE SZKÓL SPECJALNYCH
im. Jana Pawła II w Bielsku Podlaskim
ul. Wojska Polskiego 17
17-100 Bielsk Podlaski**

Zespół Redakcyjny: Joanna Turowska, Halina Car

MOTORYKA MAŁA W ASPEKCIE INTEGRACJI SENSORYCZNEJ

Rozwój kontroli motorycznej kończyny górnej i ręki przebiega poszczególnymi etapami, na których kolejno uzyskiwana jest kontrola w obrębie ruchów: głowy, górnej części tułowia, obręczy barkowej, ramienia, stawu łokciowego i przedramienia - ruchy pronacji oraz supinacji, nadgarstka, ręki w zakresie prostego chwytu dłoniowego, tzw. „małpiego”, palców dłoni - świadome otwieranie i dostosowanie ręki do chwytu przedmiotu, chwytu precyzyjnego - zdolności do precyzyjnej manipulacji palcami.

Rozwój chwytu globalnego oraz precyzyjnego:

- 1 m.ż – odruch chwytny dłoni
- 2 m.ż. – dziecko rozpoznaje swoje ręce - dotykiem, oralnie, wzrokowo – ATOS, kciuk przeważnie znajduje się na zewnątrz dłoni
- 3 m.ż. – chwyt odruchowy hamowany
- 4 m.ż. – dziecko bierze dłonie i zabawki do ust w linii środkowej ciała
- 5 m.ż. – dziecko ma dłonie otwarte przez większość czasu, początki chwytu dłoniowego
- 6 m.ż. – chwyt promieniowo-dłoniowy, dziecko potrafi trzymać dwa przedmioty w obu dłoniach jednocześnie, postukuje przedmiotami
- 7-8 m.ż. – chwyt promieniowo-palcowy, chwyt boczny nożycowy (kluczowy) – wykorzystanie ruchu przywiedzenia kciuka w funkcji chwytnej, dziecko potrafi trzymać jednocześnie dwa przedmioty w jednej dłoni, celowo rzuca przedmiotami
- 9-10 m.ż. – pojawiają się funkcjonalne wyizolowane ruchy palca wskazującego (np. w funkcji wciskania lub pokazywania przedmiotów palcem wskazującym), dziecko używa dłoni niezależnie od siebie, pojawia się prymitywny chwyt opuszkowy – początki przeciwstawienia kciuka w funkcji chwytu
- 11-12 m.ż. – chwyt opuszkowy szczypcowy i pęsetowy, dziecko manipuluje obiema rękami naraz oraz potrafi jedną manipulować, a drugą trzymać

Między 1. a 4. rokiem życia u dziecka rozwijają się podstawowe wzorce manipulacji:

- przełożenie
- przesunięcie
- rotacja /prosta, złożona.

Źródło: <https://mamafizjoterapeuta.pl/wp-content>

Funkcje kończyny górnej

- Ruchowa- globalna
- Manipulacyjna – precyzyjna
- Czuciowa
- Praktyczna – prakcji.

Praksje mogą zachodzić pod i poza kontrolą wzrokową. Są niezbędne do wykonywania czynności samoobsługowych, podczas zabawy, dla rozwoju umiejętności grafomotorycznych. Zawsze powinniśmy dążyć do osiągnięcia optymalnego stanu funkcjonalnego na podstawie: rzetelnej oceny diagnostycznej zaburzeń, możliwości uzyskania poprawy funkcji oraz optymalizacji oddziaływań dla potrzeb i możliwości funkcjonalnych dziecka. Drugim aspektem jest to, że dojrzałych chwytów pisarskich oraz pracy stolikowej nie powinno się wymagać od dziecka zbyt wcześnie /poniżej 5-6 roku życia/, gdyż działania takie mogą też przyczynić się do blokad i ograniczenia możliwości funkcjonalnych dziecka w zakresie pracy posturalnej oraz pracy ręki.

W rozwoju funkcji kończyny górnej i ręki istotny jest także prawidłowy rozwój wzorców ruchowych. Fizjologicznie wzorce obejmują:

- wzorce ruchowe łopatk
- wzorce ruchowe kończyny górnej: wzorzec funkcji sięgania w ruchu w górę bez i z przekraczaniem linii środkowej ciała, wzorzec funkcji sięgania w ruchu w dół z przekraczaniem linii środkowej ciała, wzorzec umożliwiający podpór na kończynie górnej
- kombinacje wzorców ruchowych kończyny górnej z wzorcami ruchowymi głowy i tułowia: wzorce poprawiające aktywne zgięcie oraz wyprost głowy i tułowia.

Wzorce te wykorzystywane są podczas wszystkich aktywności motorycznych, jakie w codziennych, naturalnych formach ruchu i wiążą się z podstawowymi funkcjami kończyny górnej oraz ręki, którymi są: sięganie - wyciąganie rąk do osób lub przedmiotów, ciągnięcie, pchanie, podpór, podnoszenie, noszenie, zwisy, rzut, chwyt oraz manipulacja.

Funkcje kończyny górnej i ręki ściśle łączą, ze stabilizacją mięśniową, z przystosowaniem posturalnym i równowagą, z koordynacją ruchową i wzrokowo-ruchową, aktywnościami rzutnymi, chwytowymi, zręcznością. Prowadzą do rozwoju czynności związanych z: samoobsługą, zabawą, nauką szkolną, różnymi formami rekreacji ruchowej/sportu i aktywnością zawodową człowieka. Rozwój i kontrolę tych funkcji na odpowiednim poziomie warunkuje prawidłowe posturalne napięcie mięśniowe, związane z niezaburzonym funkcjonowaniem układu nerwowego.

Z punktu widzenia ruchowego mamy tu zarówno stabilizację mięśniową - napięcie izometryczne, jak i mobilność - aktywność koncentryczną, ekscentryczną i kokontrakcję mięśni oraz symetrię

i naprzemiennosc pracy miesniowej. Osiagniecie stabilizacji reki do pracy precyzyjnej jest trudne motorycznie, gdyz wymaga wykonania dwoch odmiennych funkcji w tym samym czasie – jednoczesnej stabilizacji i manipulacji.

Kontrola posturalna i motoryczna to wspoldzialanie ukkladu proprioptywnego, przedsionkowego i wzrokowego . Jest efektem dojrzewania i wspoldzialania narzadu ruchu, systemow sensorycznych i ośrodkowego ukkladu nerwowego. Daje baze do rozwoju malej motoryki poprzez zapewnienie stabilnosci pozycji – stabilizacji posturalnej.

Rozwoj umiejetnosci grafomotorycznych wynika ze sprawnosci motorycznej calego ciala. W okresie niemowlęcym aktywnosci, ktore mocno wspieraja prace obręczy barkowej i tułowia /po uzyskaniu kontroli glowy/ to przede wszystkim rozwój podporu na konczynach gornych /aktywne odpychanie sie od podloza/ oraz zmieniajace sie pod wzgledem pracy antygravitacyjnej miesni posturalnych i jakosci ruchu wzorce lokomocji - pelzanie /do tyłu, dookoła własnej osi, do przodu/, czworakowanie, samodzielne siadanie z pozycji czworaczej oraz podciaganie sie na konczynach gornych do pozycji klęcznej/stojacej. Sa to czynnosci, ktore niemowlę może rozwiniac jedynie z pozycji lezenia na brzuchu.

Źródło: <https://www.wkrec-sie.pl/dziecko>

W przypadkach nieprawidlowej dystrybucji posturalnego napiecia miesniowego u dziecka pojawiaja sie mechanizmy kompensacyjne czynne lub biernie, prowadzace do powstawania blokad funkcjonalnych.

Dla pełnej funkcji ręki, poza motoryką konieczne są w rozwoju:

- prawidłowa aktywnosc posturalna
- prawidłowa percepcja czuciowa w zakresie: dotyku, ucisku, wibracji, czucia glębokiego oraz czucia temperatury, bólu, nieprecyzyjnego dotyku i ucisku
- prawidłowa propriocepcja
- prawidłowe funkcjonowanie ukkladu przedsionkowego
- prawidłowa percepcja wzrokowa /rozwój percepcji i funkcji wzrokowych, koordynacji wzrokowo-ruchowej/
- prawidłowa koordynacja obustronna /symetryczna, naprzemienna, asymetryczna/
- lateralizacja - doskonalenie umiejetnosci manipulacyjnych, ich generalizacja

„Terapia ręki” to wszelkie oddziaływania terapeutyczne, ktore prowadza do rozwoju i poprawy funkcji koniecznych dla aktywnosci zycia codziennego. Opieraja sie one poza kształtowaniem „motoryki malej” na wieloaspektowym usprawnianiu polisensorycznym ręki - stymulacji czuciowo-dotykowej, różnorodnych

technikach masażu, wpływających na poprawę propriocepcji, stymulacji bodźcami termicznym czy wibracjami, które stanowi istotną część oddziaływań terapeutycznych w Integracji Sensorycznej.

Terapia Integracji Sensorycznej poprzez wszystkie stosowane w niej formy oddziaływań terapeutycznych wpływa na poprawę funkcjonowania dziecka w aspekcie

„terapii ręki”. Obejmuje ona swoim zakresem terapeutycznego działania wszystkie czynniki konieczne

do rozwoju prawidłowego funkcjonowania kończyny górnej i ręki, czyli:

- regulację nieprawidłowości w odbiorze oraz przetwarzaniu bodźców dotykowych, proprioceptywnych, przedsionkowych
- normalizację w zakresie kontroli posturalnej, funkcji motorycznych, koordynacji wzrokowo-ruchowej
- kształtowanie praktyki w aspekcie czynników takich jak: dotyk różnicujący, czucie proprioceptywne, poziom i jakość doświadczeń sensomotorycznych w zakresie eksploracji otoczenia
- utrwalanie umiejętności osiągniętych w terapii w funkcjach życia codziennego.

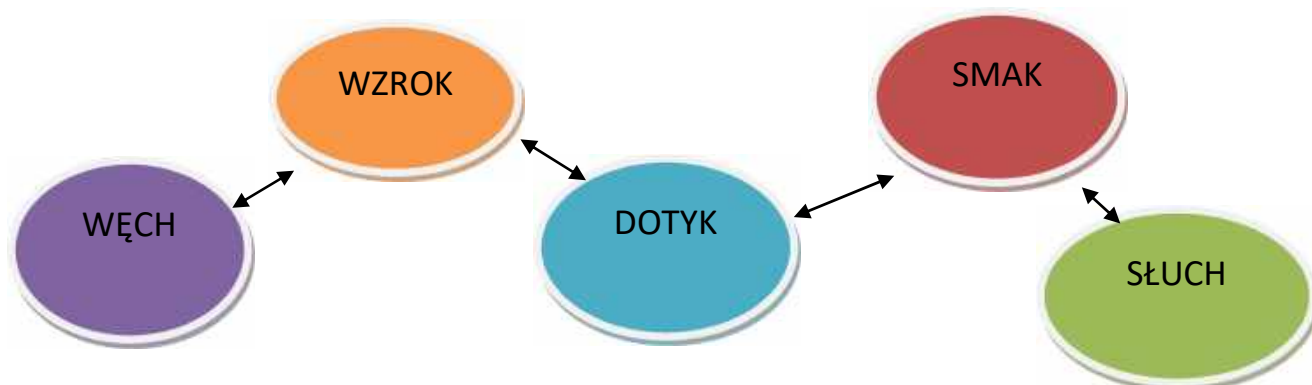
Źródło: <https://pazeraprojektuje.pl/malowanie-palcami-o-farbach-i-bezstresowej-organizacji/>

Marta Pietruczuk

SENSOPLASTYKA

Sensoplastyka – to rodzaj zajęć rozwojowych dla dzieci w każdym wieku. To wielozapachowa, multikolorowa, polisensoryczna przestrzeń możliwości. Wpływa na optymalny rozwój całego organizmu. Stymulując receptory wpływamy na rozwój połączeń nerwowych w mózgu. Im jest ich więcej tym „łatwiej” nam się myśli i sprawniej przebiegają wszelkie procesy analizy i syntezy w umyśle, zarówno małego dziecka jak i osób dorosłych.

SENSOPLASTYKA WPŁYWA NA STYMULACJĘ WSZYSTKICH ZMYŚLÓW:

SENSOPLASTYKA WSPIERA ROZWÓJ KREATYWNOŚCI ORAZ TWÓRCZEGO MYŚLENIA. PRZEZ KOLOROWĄ STYMULACJĘ WPŁYWAMY NA WIELE ASPEKTÓW ROZWOJU DZIECI:

- wspomagamy budowanie ich świadomości ciała i przestrzeni
- dbamy o usprawnienie ruchowe
- wspieramy rozwój zmysłów
- wpływamy na rozwój mowy (ośrodki w mózgu odpowiedzialne za mowę są usytuowane blisko ośrodków odpowiadających za małą motorykę – czyli pracę dłoni)
- poprzez wspólne działania pogłębiany nasz kontakt emocjonalny z dziećmi, budujemy w ten sposób ich poczucie bezpieczeństwa
- wspieramy rozwój poznawczy – opisujemy elementy świata, pokazujemy proces przemian substancji oraz związki przyczynowo – skutkowe

KORZYŚCI DLA UCZESTNIKÓW WYNIKAJĄCE Z UDZIAŁU W ZAJĘCIACH SENSOPLASTYKA:

- uwalnianie naturalnej ekspresji twórczej
- wspieranie samodzielności
- czerpanie satysfakcji z kreatywnego działania
- doświadczanie sukcesów w realizacji swoich pomysłów
- wychodzenie ze schematów
- elastyczne podejście do zmian w stale zmieniającym się świecie
- poznawanie nowych form wyrazu i działań artystycznych
- współdziałanie i wzajemna pomoc w celu osiągnięcia zamierzonych planów
- pielęgnowanie krytycznego i świadomego spojrzenia na rzeczywistość, które skutkuje innowacyjnością w działaniu.

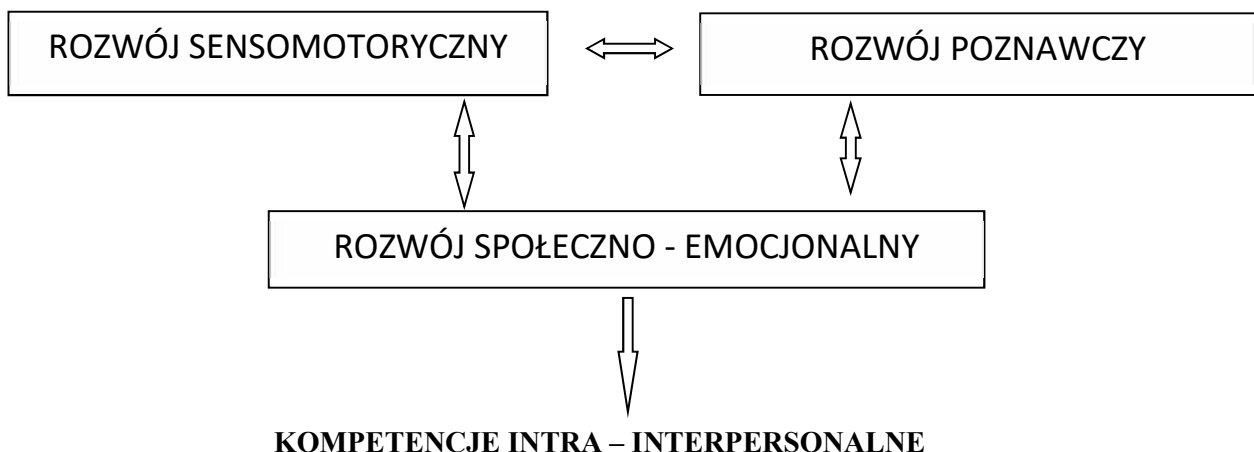
ZASADY PRACY:

- Wyłącznie bezpieczne produkty (Używamy tylko i wyłącznie bezpiecznych produktów spożywczych).

ARTYKUŁY

- **Przygotowujemy wolną przestrzeń** (Stwarzamy warunki do samodzielnego działania. Pracujemy na otwartej przestrzeni – podłodze, ziemi, folii. Zapewniamy tym samym swobodę w wyborze pozycji do pracy i swobodę w wyborze pozycji do pracy i swobodę przemieszczania. Przygotowujemy materiały w łatwo obsługiwanych pojemnikach tzn. takich z których dzieci mogą z łatwością korzystać, bez proszenia o pomoc).
- **Odstawiamy w kącie fartuchy i odzież ochronną** (Pracujemy w ubraniu przeznaczonym do ubrudzenia, takim o które nie musimy się martwić. Dając uczestnikowi zajęć fartuch przekazujemy jednocześnie informację – możesz się bawić tylko się nie ubrudzić poza fartuchem i tym samym zakłócamy naturalny proces spontanicznej aktywności twórczej).
- **Dajemy sobie czas** (Nie pośpieszamy, umożliwiamy dzieciom wykorzystanie potencjału zabawowego i poznawczego danej substancji – we właściwy dla konkretnego dziecka sposób. Same podejmujemy aktywność i czekamy, aż ktoś z własnej woli do nas dołączy).
- **Zadajemy pytania zamiast wydawać polecenia** (Zamiast gotowych przepisów udostępniamy różne materiały i obserwujemy. Na pytanie – Co mam do tego dodać?, odpowiadamy – A co byś chciał?).
- **Zamiast zachęcać – dajemy czas i po prostu się bawimy** (Bawimy się same i czekamy aż zwycięży dziecięca ciekawość we właściwym dla dziecka czasie).
- **Dostrzegamy trudne sytuacje i wspieramy w ich doświadczaniu** (Nazywamy emocje, sytuacje, zadajemy pytania, jasno stawiamy granice – np.: nie zgadzam się na wysypywanie mi mąki na głowę – zamiast – a czy ty byś chciał/-a żebym Ci wysypała mąkę na głowę? Pokazujemy możliwe drogi reakcji na daną sytuację).
- **Nie trzymamy się bezwzględnie przepisów na farby i masy plastyczne**
- **Brudzimy się**

CELE METODY:

Osoby dojrzałe, które posiadają wysoki stopień kompetencji intra – oraz interpersonalnych charakteryzuje:

- wysoki poziom samoświadomości (swoich uczuć, emocji, myśli)
- konsekwencja i elastyczność w działaniu
- silna motywacja wewnętrzna
- wiara we własne możliwości
- skłonność do autorefleksji
- aktywność oraz innowacyjność (KREATYWONOŚĆ)
- ukształtowany system wartości moralnych
- umiejętność nawiązywania pozytywnych relacji z innymi
- efektywne współdziałanie w zespole
- wysoki stopień adaptacji społecznej
- umiejętność zarządzania komunikacją werbalną oraz niewerbalną

Nadrzędnym celem zajęć jest wspieranie konstruktywnego rozwoju kompetencji intra oraz interpersonalnych.

W trakcie zajęć wykorzystujemy metody i sposoby twórczego wspierania rozwoju dziecka oparte na założeniach podejścia coachingowego (pytania zamiast poleceń, oraz odnalezienie źródła potrzeb oraz nowych pomysłów na ich realizację). Podczas zajęć dziecko (uczestnik) dobrowolnie i dowolnie doświadcza materiałów plastycznych. Samodzielnie przygotowuje masy oraz farby jednocześnie aktywując wszystkie swoje zmysły. Istotne jest pokierowanie procesem w oparciu o coachingowe metody pracy. Tylko w taki sposób możemy dać uczestnikom zajęć pełną przestrzeń na wszechstronny rozwój i budowanie własnych kompetencji intra jak i interpersonalnych. Dzieci uczą się podejmowania decyzji poprzez podejmowanie decyzji, a nie słuchanie o nich i wykonywanie naszych poleceń.

NIEZBĘDNE NARZĘDZIA I MATERIAŁY:

- produkty spożywcze, barwniki spożywcze
- folia zabezpieczająca powierzchnię sali
- miski, butelki, pojemniki, przybory do zabawy
- strój roboczy, ubrania na zmianę

Przykładowe propozycje przepisów (nie ma „złych” mas plastycznych i farb):

CIASTOLINA KLASYCZNA: 400g mąki pszennej/żytniej, 120 ml oleju jadalnego, 120 ml wody, barwniki spożywcze

CIASTOLINA GŁADKA: 400g maki pszennej, 400g mąki ziemniaczanej, 120 ml oleju jadalnego, 120 ml wody, barwniki spożywcze

PIECZONA CIASTOLINA: ciastolinę klasyczną lub gładką włóż do wysokiej foremki (im wyższa tym lepsza) piecz w 200 °C przez ok. 30 minut – skład ciastoliny, temperatura i czas pieczenia mają wpływ na efekt. Po ostudzeniu zdejmij twardą skorupę, do lepienia nadaje się środek ciasta

GRUBOZIARNISTA MASA SOLNA (UTWARDZALNA): 2 szklanki mąki, 2 szklanki soli gruboziarnistej, 1 szklanka wody, barwniki spożywcze

MASA WARZYWNO – PSZENNA: warzywa wcześniej ugotowane (ziemniaki, marchew, buraki itp.), mąka ziemniaczana, mąka pszenna, olej

MANNOLINA: kasza manna, wrzątek (kaszę zalej małą ilością wrzątku, zagnieć)

CIECZ NIENEWTONOWSKA: 2 szklanki mąki ziemniaczanej, 1 szklanka wody, barwniki spożywcze

MASA KRÓWKOWA: ¼ puszki masy krówkowej, 300g cukru pudru (składniki wymieszaj, w razie potrzeby dodaj cukru pudru)

FARBA KLASYCZNA: 100ml wody, 4 łyżki maki pszennej, barwniki spożywcze

FARBA WITRAŻOWA: opakowanie galaretki, 200ml wody (galaretkę wymieszaj z gorącą wodą, ostudź i gotowe)

PIANKA KLASYCZNA: mleko lub woda, proszek do bitej śmietany, barwniki spożywcze (zmiksuj składniki, dodaj barwniki i gotowe; można w niej zatopić np. rodzynki i ćwiczyć małą motrykę przy wydłubywaniu)

PIASEK ZIEMNIACZANY: 6 szklanek mąki ziemniaczanej, 1 szklanka oleju

Markowska Renata

BAJKOTERAPIA

CZYLI BAJKI - POMAGAJKI W ŚWIETLICY SZKOLNEJ

Od wielu lat dużo się mówi i pisze o wpływie środowiska szkolnego na dziecko. Placówki edukacyjne pełnią bardzo istotną rolę w kwestii rozwoju dzieci i młodzieży. Ważnym miejscem w szkole, które w racjonalny sposób organizuje uczniom czas wolny przed i po lekcjach

jest świetlica szkolna. Jest ona integralną i niezastąpioną częścią systemu wychowania szkolnego. Jest to też dobre miejsce do prowadzenia bajkoterapii. Świat książki jawi się, jako miejsce spokoju, spotkania ze sobą, bez wszechogarniającej presji czasu, szumu informacyjnego, chaosu, ponieważ bycie w świecie książki, to

Bajki zostały odkryte dla terapii przez Brunona Bettelheima

Program przeznaczony jest dla uczniów przebywających w świetlicy szkolnej po lekcjach. Zajęcia z bajkoterapii polegają na czytaniu krótkich bajek terapeutycznych. Dzieci mają możliwość wyrażenia swoich emocji poprzez rozmowę, ekspresję plastyczną, zabawy muzyczno – ruchowe, pantomime.itp.

nie tylko przeżywanie zaskakujących wydarzeń, ale przede wszystkim czas inspiracji, który pozwala zinterpretować świat innych ludzi i siebie. Przy czym spotkanie w świecie literatury jest inne niż w rzeczywistości, bo jest to przede wszystkim spotkaniem z własnymi

myślami i uczuciami. Świetlica szkolna jest specyficznym miejscem na terenie szkoły, która wspomaga i uzupełnia funkcje rodziny oraz pracę szkoły. Tu właśnie zagospodarowany jest czas wolny dziecka między zakończeniem nauki w szkole a powrotem do domu. Świetlica zastępuje dziecku dom przez kilka godzin dziennie.

Głównym zadaniem działalności świetlicy jest: stworzenie warunków dla prawidłowego rozwoju osobowości wychowanków, zaspokojenia potrzeb indywidualnych, zapewnienie opieki uczniom, poczucie bezpieczeństwa,

Bajki pomagajki to niezwykle historie, które wspierają i dają poczucie bezpieczeństwa, zawierają wiele praktycznych wskazówek, opowiadają mądrze o świecie dziecięcych emocji i konkretnych problemach, z którymi dzieci się borykają.

dobrego samopoczucia, tworzenie odpowiednich warunków do nauki, zabawy, rekreacji, wypoczynku, pomoc w nauce (wyrównywanie braków), przygotowanie dzieci do życia w społeczeństwie, dbałość o ich

Bajkoterapia to metoda profilaktyczna i terapeutyczna adresowana do dzieci.

Oddziaływanie polega na zapoznaniu małego słuchacza (któremu czyta się bądź poznaje on samodzielnie tekst) ze specjalnie do tego celu ułożonymi bajkami, zwanymi terapeutycznymi. Określenie „terapeutyczne” wskazuje na cechy charakterystyczne tych bajek, podporządkowane celom, jakim służą.

rozwój fizyczny, psychiczny i zdrowie. Także propagowanie aktywnych form spędzania czasu wolnego, kierowanie się ważnymi dla zbiorowości normami a także wdrażanie do uczestnictwa w życiu kulturalnym. W ustalaniu zadań i form pracy opiekuńczo-wychowawczej niezbędne jest bliższe poznanie wychowanka, jego potrzeb, zainteresowań, sukcesów i porażek, jego kontaktów z kolegami, rodziną i najbliższym otoczeniem.

We współczesnym świecie rola literatury jest nie do przecenienia – tym bardziej, iż obecnie młody człowiek permanentnie doświadcza nadmiaru atakujących go informacji i żyje pod presją czasu, a poprzez to doznaje chaosu, który utrudnia rozumienie świata i siebie. W konfrontacji z taką rzeczywistością świat książki jawi się jako miejsce spokoju i spotkania ze sobą – bez

wszechogarniającej presji czasu, szumu informacyjnego i chaosu. Bajkoterapia w ostatnich latach jest coraz częściej wykorzystywana do pracy z dziećmi. Najogólniej oznacza zastosowanie bajki w terapii, przy czym bajka ma tu bardzo szerokie pole semantyczne. Praktycznie pod tym pojęciem skrywają się zarówno tradycyjne baśnie, jak i wszystkie inne formy literatury dziecięcej.

Bajkoterapia jest wykorzystana w terapii jako forma wspomagająca. Popularyzuje ją możliwość kontaktu z dzieckiem, metodę rozwiązywania jego problemów, wspomaganie w rozwoju. Może być wykorzystywana tylko przez psychologów-terapeutów, ale przez rodziców, opiekunów lub nauczycieli w świetlicy szkolnej. Można zatem tu mówić o swoistej emancypacji tej metody, która z dyskursu akademickiego, czy też naukowego, weszła w zakres dyskursu publicznego.

Bajki zostały odkryte dla terapii przez Brunona Bettelheima, który z pozycji psychoanalitycznej wyjaśniał ich oddziaływanie jako sposobu na rozwiązywanie nieuświadomionych konfliktów wewnętrznych. Był pierwszym autorem, który zwrócił uwagę na to, że fabuła bajki stanowi matrycę społeczną, dzięki której dziecko uczy się funkcjonować

w grupie społecznej. Żeby to osiągnąć – pisał B. Bettelheim – dziecko musi mieć wsparcie prowadzące do kształtowania poczucia sensu, co pomaga w uspokojeniu wzburzonych emocji. Dziecko znajdzie w bajce cele, sens egzystencji, samodzielnie odkryje prawdę, co wpłynie na całe jego późniejsze życie. Bajki zawierają wzory zachowań, które nabierają znaczenia, gdy są uwewnętrzniane. Przez wieki, jeśli nie tysiące lat – pisze B. Bettelheim – powtarzano historie, które mają ukryte znaczenia, do których trzeba jednak samodzielnie dotrzeć, odkryć je, zrozumieć. Bajki odzwierciedlają wszystkie poziomy ludzkiej świadomości, a ich poznanie ma niezwykłą wartość dla dzieci i dorosłych.

B. Bettelheim pisał, że im bardziej się zastanawiał, tym bardziej upewniał się, że bajki są lepsze od innych opowiadań, bo zawierają głęboki sens i efektywnie budują życie wewnętrzne. Zakładał, że stanowią one odzwierciedlenie wewnętrznych problemów dziecka tkwiących w jego podświadomości i pomagają mu je uzewnętrznić. Mówią o wewnętrznych problemach w sposób dla dziecka zrozumiały, co pomaga w rozwiązywaniu trudności rozwojowych.

Cele zajęć bajkoterapeutycznych:

- redukcja lęku poprzez oswojenie z zagrożeniem
- rozumienie rzeczywistości, a także nabieranie umiejętności jej zmieniania
- odróżnianie fikcji od rzeczywistości
- kreowanie samego siebie
- wyzwalamie emocji
- pobudzanie do emocjonalnego zaangażowania w uczucia
- uwrażliwienie na los ludzi, zwierząt
- uwrażliwienie na zło, niesprawiedliwość, ból
- jest wzorcem określonych zachowań.

Poprzez dobranie odpowiednich bajek inspiruje się dzieci do wspólnego zastanowienia się nad takimi tematami jak: samodzielność, korzystanie z numerów alarmowych, zagrożenia płynące z wirtualnego świata, kontakt z osobą potrzebującą pomocy, spotkanie z nieznanym, znaleziony niebezpieczny przedmiot, zgubienie się, bezpieczeństwo w wodzie.

Bajki pomagają osiągnąć zrozumienie nie poprzez racjonalne uświadomienie problemu, ale poprzez stymulację marzeń, które odpowiadają tym problemom, a pozostają w podświadomości. Poprzez marzenia dziecko uzyskuje zastępcze zaspokojenie. Bajki mają niezwykle walory, bo oferują i stymulują nowe obszary dziecięcej wyobraźni, której dzieci samodzielnie by nie odkryły.

Zajęcia bajkoterapeutyczne nie budują poczucia winy u dzieci, a generalne przesłanie

baśni potwierdza o nieuchronnej obecności trudności w życiu i możliwości uzyskania pomocy nawet w beznadziejnej sytuacji, co buduje nadzieję i chęć przezwyciężenia trudności. Dziecko potrzebuje stymulacji, by poradzić sobie w życiu i bezpiecznie wzrastać ku dorosłości. Bajki im w tym pomagają, konfrontując z zagrożeniami czy z podstawowymi problemami. Umożliwiają „odkrycie” własnych problemów (poprzez metafory i symbole) oraz przeżycie ich.

Bajki redukują lęk poprzez zastępczą kompensację niezaspokojonych potrzeb, takich jak potrzeba bezpieczeństwa, miłości, uznania, przynależności. Identyfikując się z bohaterem, dziecko doświadcza sukcesu, wzmacnia poczucie własnej wartości, a jego potrzeby zostają zastępczo zaspokojone, tym samym następuje redukcja napięcia. Szczęśliwe zakończenie buduje pozytywne emocje, przez co motywuje do działania. Są one atrakcyjne dla dzieci, bo dzięki nim mogą zaspokoić pragnienie autonomii, znaleźć akceptację i zrozumienie. Bajki stymulują do odreagowania negatywnych uczuć, oczyszczenia się z zalegających smutków, złości, żalu, gniewu, wstydu itp. Redukcja negatywnych emocji, frustracji, poprzez niszczycielskie, wrogie zachowania wobec osób czy obiektów utrwała wadliwy wzorzec redukcji napięcia, poza tym krzywdzi innych, jest nie do zaakceptowania. Bajkoterapia znakomicie sprawdza się w redukcji lęków dziecięcych.

Zasadą zajęć z bajkoterapii jest nadanie większego znaczenia doznaniom dzieci podczas samego procesu „tworzenia”, niż jego wytworom. Spotkania z dziećmi mają charakter wyciszający złe emocje, skierowane są na poprawę samopoczucia dziecka.

Świetlica szkolna jest najlepszym miejscem, gdzie warto jest przeprowadzać zajęcia z bajkoterapii. Stosując tę metodę można wspomagać proces rozwoju, rozładowywać stres, korygować zaburzenia emocjonalne, wspierać i dodawać otuchy dzieciom nieśmiałym, samotnym i zakompleksionym, nieść ulgę w cierpieniu. Czytanie pozwala rozwijać wyobraźnię, zainteresowania i uzdolnienia, budzić ciekawość otaczającym nas światem, poszerzać wiedzę. Zajęcia mają za zadanie ułatwić dzieciom pokonywanie różnych trudności, np. radzenia sobie z nieśmiałością, przemocą, agresją lub patologiami. Nabycie przez dziecko takich umiejętności pomoże mu w osiągnięciu sukcesów w nauce szkolnej. Książka pomaga

Fot. A.Kobus

kształtować zasady społeczno-moralne dziecka, budzi jego przeżycia estetyczne, mądrze wykorzystana, może stać się narzędziem bardzo pomocnym w rozwiązywaniu dziecięcych problemów.

Po przeczytaniu bajki dzieci mogą się oddawać ekspresji twórczej. Wyrażają w ten sposób swoje emocje i odreagowują stres. Zajęcia z bajkoterpii to również dobry sposób integracji uczniów. Wspólna zabawa uczy ich zachowań społecznych, co jest szczególnie potrzebne w przypadku dzieci z różnymi zaburzeniami.

Podsumowując należy zaznaczyć, że bajki terapeutyczne pomagają, ponieważ stymulują do zmiany sposobu myślenia poprzez zawarte w nich treści. Dzięki nim dziecko może odkryć, że problem, którego doświadczyło lub aktualnie doświadcza, jest nie tylko jego udziałem. Nie jest ono zatem kimś naznaczonym, czy gorszym. Takie samo zachowanie powszechnie przydarza się i innym dzieciom. Zatem lęk przed odrzuceniem zostaje zredukowany, obniżony.

Fot. A.Kobus

Dziecko może o tym mówić lub zwrócić się o pomoc do dorosłych. Dzięki temu odzyskuje poczucie własnej wartości, pewność siebie, co sprzyja samodzielności. Bajki terapeutyczne stymulują do zmiany interpretacji i do przewartościowania własnego doświadczenia. Nazwane w bajce emocje zostają uświadomione, w ten sposób zapewniają możliwość dostępu do własnych uczuć i połączenia ich z myślami o wydarzeniach. Inny sposób interpretacji wydarzeń przedstawiony w bajce sprzyja konstruowaniu nowej, własnej interpretacji. Tą drogą formuje się wiedza dotycząca rozwiązywania trudnych sytuacji.

Fot. A.Kobus

Literatura

1. Bettelheim B., *Cudowne i pożyteczne. O znaczeniach i wartościach baśni*, Warszawa 1985
2. Dymiel-Trzebiatowska H., *W poszukiwaniu odrobiny pocieszenia. Biblioterapeutyczny potencjał utworów Astrid Lindgren z perspektywy narratologii i psychoanalizy literackiej*, Gdańsk 2014
3. Kielar-Turska M., *Paradygmaty baśniowe wyobraźni dziecięcej*, [w:] *Rozigrana córa mitu*, red. G. Leszczyński, Poznań 2005
4. Molicka M., *Biblioterapia i bajko terapia. Rola literatury w procesie zmiany rozumienia świata społecznego i siebie*, Poznań 2011
5. Schieder B., *Bajki dodają odwagi. Wychowanie ku wartościom i rozwój osobowości*, Kielce 2006

Spis bajek terapeutycznych:

1. Bajka o dwóch ołówkach – Maria Molicka // W: *Bajkoterapia : o lękach i nowej metodzie terapii.* – Poznań : Media Rodzina, 2002 (potrzeba przyjaźni)
2. Bajka o Księżycowej Księżniczce / Jaśmina Morawiecka // *Biblioterapeuta.* - 2012, nr 3, s. 24-28 (bajka o pewności siebie, o pokonywaniu trudności życiowych)
3. Bajka o lwie, strusiu i dwóch papugach : bajka edukacyjna dla dzieci, które się złością + zabawy i sytuacje edukacyjne do bajek / Agnieszka Borowiecka, Gabriela Gąsienica // *Bliżej Przedszkola.* - 2015, nr 7/8, s. 109-111, 116 (złość)
4. Bajka o pajęczku / Maria Molicka // W : *Bajkoterapia: o lękach i nowej metodzie terapii.* – Poznań : Media Rodzina, 2002 (odrzuć ucnia przez grupę)
5. Dziewczynka z obrazka / Maria Molicka // W: *Bajki terapeutyczne. Cz. 1.* - Poznań : Media Rodzina, 1999 (lęk przed odrzuceniem przez grupę, przed wyśmianiem i poniżeniem)
6. Kotka psotka : bajka psychoedukacyjna dla dzieci, które zbyt często grają w gry komputerowe + zabawy i zadania do bajki terapeutycznej / Agnieszka Borowiecka, Gabriela Gąsienica // *Bliżej Przedszkola.* - 2014, nr 11, s. 20-23 (gry komputerowe)
7. Maski Helusi / Julia Śniarowska // W: *Już się nie boję : bajki terapeutyczne dla przedszkolaków.* – Kraków : CEBP 24.12, 2014 (nieśmiałość)
8. Wielki artysta : bajka z elementami relaksacji dla dzieci smutnych + zabawy i zadania do bajki terapeutycznej / Agnieszka Borowiecka, Gabriela Gąsienica // *Bliżej Przedszkola.* - 2015, nr 1, s. 19, 21 (dziecko smutne)
9. Z Bajdulinkiem w krainie dziecięcej wyobraźni : program biblioterapeutyczny dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym oraz ich rodziców / Dariusz Szewczyk // *Biblioterapeuta.* - 2013, nr 4, s. 21-38
  - *Opowieść o Zielonkach / Dariusz Szewczyk // Biblioterapeuta.* – 2013, nr 4, s. 29-30 (skrzaty w Baśniolandii)
  - *Opowieści o Zielonkach – stworki w Baśniowym Lesie / Dariusz Szewczyk // Biblioterapeuta.* -2013, nr 4, s. 29-30 (BAŚNIOLANDIA - Baśniowa Kraina).

Aneta Kobus

OD NAUCZYCIELA KONTRAKTOWEGO DO NAUCZYCIELA MIANOWANEGO, AWANS ZAWODOWY NAUCZYCIELA MIANOWANEGO KROK PO KROKU

Awans zawodowy nauczyciela kontraktowego ubiegającego się o stopień zawodowy nauczyciela mianowanego jest jednym z nieodzownych elementów pracy nauczyciela w trakcie jego pnącej się ścieżki zawodowej.

Poniższy artykuł stanowi wskazówki i najważniejsze informacje do realizacji awansu na stopień nauczyciela mianowanego'

Wymagania do uzyskania stopnia nauczyciela mianowanego :

- W terminie 7 dni od dnia zakończenia stażu nauczyciel składa sprawozdanie z realizacji planu rozwoju zawodowego uwzględniając w nim efekty jego realizacji dla nauczyciela i placówki edukacyjnej – §4 ust.5 rozporządzenia w sprawie awansu zawodowego.

Pamiętając, że dniem zakończenia stażu jest 31 maja, nauczyciel składa dyrektorowi sprawozdanie z realizacji planu rozwoju zawodowego – do 7 czerwca

- W terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia zakończenia stażu opiekun stażu składa projekt oceny dorobku zawodowego.
- W terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia złożenia sprawozdania z realizacji planu rozwoju zawodowego dyrektor dokonuje oceny dorobku zawodowego: pozytywnej lub negatywnej z uwzględnieniem stopnia realizacji planu rozwoju zawodowego nauczyciela, oraz po zapoznaniu się z projektem oceny opracowanym przez opiekuna stażu i po zasięgnięciu opinii rady rodziców (*Rada rodziców powinna przedstawić swoją opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o dokonywanej ocenie dorobku zawodowego nauczyciela. Jeżeli rada rodziców nie przedstawi swojej opinii w przewidzianym terminie dyrektor dokonuje oceny bez tej opinii*)

Jeżeli nauczyciel złoży sprawozdanie w ostatnim możliwym dniu, czyli 7 czerwca to ostatnim ustawowym dniem na sporządzenie oceny dorobku zawodowego nauczyciela za okres stażu będzie 28 czerwca 2020 r.

- Do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania kwalifikacyjnego niezbędne jest wydanie zaświadczenia przez dyrektora placówki (§9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie awansu zawodowego). Zaświadczenie musi zawierać informację o :
  - wymiarze zatrudnienia nauczyciela oraz nauczonym przez niego przedmiocie lub rodzaju prowadzonych zajęć w dniu wydania zaświadczenia oraz w okresie odbywania stażu, ze wskazaniem wszystkich szkół, w których nauczyciel odbywał staż,

- dacie zatwierdzenia planu rozwoju zawodowego i dacie złożenia przez nauczyciela sprawozdania z realizacji tego planu,
- przyczynach wydłużenia okresu stażu oraz zaliczenia dotychczas odbytego stażu w przypadkach określonych w art. 9d ust. 5 i 5a oraz art. 9f ust. 2 i 4 Karty Nauczyciela, ze wskazaniem podstawy prawnej odpowiednio wydłużenia albo zaliczenia okresu stażu oraz okresu nieobecności w pracy lub niepozostawiania w stosunku pracy.

TECZKA:

Dyrektor poświadcza za zgodność z oryginałem kopię dokumentów:

- potwierdzających posiadane kwalifikacje zawodowe,
- sprawozdanie z realizacji planu rozwoju zawodowego,
- ocenę dorobku zawodowego za okres stażu,

Nauczyciel składa wniosek o wszczęcie postępowania egzaminacyjnego w roku otrzymania pozytywnej oceny dorobku zawodowego za okres stażu. Niedotrzymanie tego terminu skutkuje koniecznością ponownego odbycia stażu w pełnym wymiarze (art. 9d ust. 7 Karty Nauczyciela).

Do wniosku o wszczęcie postępowania egzaminacyjnego na stopień nauczyciela mianowanego należy dołączyć:

- kopie dokumentów potwierdzających posiadane kwalifikacje zawodowe,
- kopię aktu nadania tego stopnia nauczyciela kontraktowego, poświadczone przez dyrektora szkoły za zgodność z oryginałem,
- zaświadczenia dyrektora placówki,
- kopię sprawozdania z realizacji planu rozwoju zawodowego poświadczoną przez dyrektora placówki za zgodność z oryginałem,
- kopię oceny dorobku zawodowego, poświadczoną przez dyrektora szkoły za zgodność z oryginałem

Organ właściwy do nadania stopnia awansu zawodowego przeprowadza analizę formalną wniosku i dokumentacji.

Jeżeli wniosek nie spełnia wymagań formalnych, organ właściwy do nadania stopnia awansu zawodowego wskazuje szczegółowo stwierdzone braki i wzywa nauczyciela do ich usunięcia w terminie 14 dni, wraz z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków w terminie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Organ powołuje komisję egzaminacyjną

Organ właściwy do nadania stopnia awansu zawodowego powiadamia nauczyciela, który złożył wniosek o podjęcie odpowiednio postępowania egzaminacyjnego, o terminie i miejscu przeprowadzenia rozmowy na co najmniej 7 dni przed dniem posiedzenia komisji. Powiadomienie pisemne dla członków komisji egzaminacyjnej.

W skład komisji egzaminacyjnej powołanej do uzyskania stopnia nauczyciela mianowanego wchodzi (Art. 9g. 2. Karty Nauczyciela):

SCENARIUSZE

- przedstawiciel organu prowadzącego szkołę, jako jej przewodniczący,
- przedstawiciel organu sprawującego nadzór pedagogiczny,
- dyrektor szkoły,
- dwaj eksperci z listy ekspertów ustalonej przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

Przystępujemy do postępowania egzaminacyjnego

Zgodnie z § 12. 1. Rozporządzenia o awansie zawodowym – Komisja zapoznaje się z oceną pracy nauczyciela i sprawozdaniem z realizacji planu rozwoju zawodowego oraz przeprowadza egzamin, podczas którego nauczyciel:

- prezentuje dorobek zawodowy np. w formie ulotki, prezentacji, plakatu, ustnie, prezentuje swoją wiedzę i umiejętności, w szczególności przez: zaproponowanie rozwiązania wskazanego przez komisję problemu związanego z wykonywaną pracą, z uwzględnieniem praktyki szkolnej, aktualnej wiedzy i przepisów prawa oraz wykonanie zadania z użyciem narzędzi multimedialnych,
- odpowiada na pytania członków komisji dotyczące wymagań niezbędnych do uzyskania stopnia nauczyciela mianowanego.

Każdy z członków komisji ocenia spełnianie przez nauczyciela wymagań niezbędnych do uzyskania stopnia awansu zawodowego w punktach według skali od 0 do 10.

Komisja egzaminacyjna podejmuje rozstrzygnięcia w obecności co najmniej 2/3 składu swoich członków.

Komisja egzaminacyjna wydaje nauczycielowi zaświadczenie o akceptacji do 31 sierpnia - termin wydania decyzji o nadaniu lub odmowie nadania stopnia awansu zawodowego nauczycielowi - **jeżeli wniosek został złożony do 30 czerwca** (art. 9b ust. 3 Karty Nauczyciela)

do 31 grudnia - termin wydania decyzji o nadaniu lub odmowie nadania stopnia awansu zawodowego nauczycielowi - **jeżeli wniosek złożony do 31 października** (art. 9b ust. 3a Karty Nauczyciela)

Marta Pietruczuk, Joanna Bagińska

SCENARIUSZ ZAJĘĆ Z BAJKOTERAPII

TEMAT: Płatki śniegu.

Cele ogólne:

- uwolnienie dzieci od zalegających emocji, okazanie im akceptacji, bliskości emocjonalnej

Cele szczegółowe - uczeń:

- aktywnie obserwuje i uczestniczy w zajęciach,
- zgodnie współdziała z członkami grupy,
- kształtuje postawę zadowolenia z siebie,
- czerpie radość z zabawy
- kształtuje umiejętność mówienia na forum grupy.

Formy pracy:

- indywidualna, grupowa.

Metody:

- czynna, słowna, praca twórcza

Środki i materiały: tekst bajki terapeutycznej „Płatki Śniegu”, płytka CD z muzyką, odtwarzacz płyt CD, płatki śniegu wycięte z brystolu i papieru, farby, woda, pędzle, kubki, kartki papieru, kosze, spinacze.

Przebieg zajęć:

- **Zajęcia wstępne**

- ✓ Powitanie dzieci

Zabawa „Na powitanie tańczą paluszki” (na podstawie: Niewola 2012, s. 17).

Od czubka głowy po palców koniuszek,

na powitanie uśmiechnąć się muszę.

Nauczyciel podaje komendy, np.:

Uśmiechają się nasze bioderka! (uczestnicy zabawy poruszają biodrami)

Uśmiechają się nasze nóżki! (nogi tańczą)

- **Zajęcia właściwe**

- ✓ Czytanie przez nauczyciela bajki relaksacyjnej „Płatki śniegu”

Idziesz do lasu na spacer. Jest zima. Drzewa liściaste są огоłocone. Możesz dostrzec jedynie zieleń jodeł. Idziesz przez chwilę, aż odczujesz na nosie płatki śniegu. Spoglądasz w niebo i zauważasz, że ku ziemi szybują białe płatki śniegu. Nasłuchujesz o czym opowiadają. Chcą one Ci powiedzieć, że pragną pokryć ziemię delikatną warstwą śniegu. Pod tym śnieżnym przykryciem może ona odpoczywać w ciszy i obudzić się na wiosnę do nowego życia. Zamykasz oczy i przysłuchujesz się płatkom śniegu. Cicho, zupełnie cicho spadają one na ziemię. Robisz wdech i wydech, wdech i wydech. Oddychasz bardzo regularnie i samodzielnie. Obserwujesz, jak płatki śniegu pokrywają powoli drzewa, krzaki i trawę. Słyszysz, jak opowiadają o dzieciach na wsiach i w miastach, które cieszą się z białego przepychu i lepią bałwany. Mówią o jeżach i świstakach, które ułożyły się do snu w swoich kryjówkach przypudrowanych bielą mrozu. Opowiadają też o lisie, które z powodu nagłej burzy śnieżnej uciekł do jaskini niedźwiedzia. Uważnie przysłuchujesz się płatkom śniegu. Każdy z nich, który spada na ziemię pozwala ci odczuć spokój. Robisz wdech i wydech, wdech i wydech. Oddychasz bardzo regularnie i samodzielnie. Powoli idziesz dalej. Na końcu lasu możesz rozpoznać pobielone śniegiem

SCENARIUSZE

dachy domów. Wszystko jest spokojne i spokój jest także w tobie. A ponieważ jesteś całkiem wyciszony, możesz też odczuć w sobie nową siłę. Jesteś znowu w swoim pokoju, otwierasz oczy. Powoli się podnosisz. Zaciskasz pięści i wyciągasz się. Teraz jesteś świeży i rześki.

- ✓ Swobodne wypowiedzi dzieci na temat przeczytanej bajki:
  - O czym była bajka?
  - Z czym wam się kojarzą płatki śniegu?
  - Czy wiecie jak wyglądają płatki śniegu?
  - Czy jak pada śnieg, próbowaliście złapać takie płatki na rękę?
  - Co kojarzy wam się z zimą?
  - Co najbardziej lubicie robić zimą?

- ✓ EKSPRESJA – praca plastyczna

Uczniowie otrzymują wycięte z brystolu płatki śniegu. Przy użyciu farb plakatowych malują zimę, to co im się z nią kojarzy. Gotowe prace uczniowie kolejno prezentują na forum grupy. Nauczyciel wieszając gotowe rysunki na ścianie, tworzy galerię prac.

Podczas wykonywania pracy plastycznej, w tle słyszeć muzykę związaną z zimą.

- ✓ Zajęcia ruchowe:

Ćwiczenie sprawności rąk – zabawa „Tworzymy kulki śniegowe” Dzieci otrzymują białe kartki papieru, z której robią kule śniegowe (prawą i lewą ręką). Zadaniem dzieci jest ugnieść jak najmocniej papier, tak aby wyszła mocno „zbita” kula śniegowa.

Ćwiczenia z elementami rzutu „Rzuć do kosza” – Dzieci mają za zadanie, z wyznaczonej linii, trafić utworzonymi kulami do kosza.

- **Relaksacja**

- ✓ Uczniowie kładą się wygodnie na podłodze. Nauczyciel mówi: Jesteśmy lekkimi płatkami śniegu. Układamy się wygodnie, zamykamy oczy, rozluźniamy wszystkie mięśnie. Oddychamy równo, lekko, swobodnie. Robimy wdech, wydech, wdech, wydech. Czujemy się spokojni, odprężeni. Zrelaksowani chwilę leżymy. Następnie płatki śniegu budzą się, przeciągają, siadają.

- **Zajęcia końcowe**

- ✓ Pochwała uczniów,
- ✓ Porządkowanie sali
- ✓ Pożegnanie

Joanna Bagińska, Aneta Kobus

Nowoczesny sprzęt w szkole dzięki rządowemu programowi „Aktywna Tablica”

W roku szkolnym 2020/2021 szkoła przystąpiła do rządowego programu "Aktywna Tablica". W ramach działań podjętych w tym programie doposażyliśmy placówkę w nowe komputery przenośne i wprowadzamy na prowadzonych lekcjach działania oparte na technologii informacyjno-komunikacyjnej.

Ponadto szkoła uczestniczyła w międzyszkolnej sieci współpracy utworzonej przez CEN w Białymstoku, w ramach której odbywały się szkolenia doskonalące kompetencje nauczycieli w dziedzinie wykorzystania nowoczesnych technologii w procesie nauczania oraz nastąpiła wymiana doświadczeń między placówkami z całej Polski, które równocześnie przystąpiły do programu.

Wszystkie te działania przyczyniły się do poprawy jakości pracy szkoły.

Marta Giżewska

Zajęcia pokazowe pt. „Kolorowy bałagan” - sensoplastyka

W roku szkolnym 2021/2022 odbyły się zajęcia pokazowe pt. „Kolorowy bałagan” - sensoplastyka. Uczestniczyli w nich uczniowie zespołu klasowego 5 – 6 b oraz zainteresowani nauczyciele. Zajęcia przeprowadziła Marta Giżewska.

Zajęcia miały na celu wspieranie rozwoju sensomotorycznego uczniów, ich rozwoju poznawczego oraz rozwoju społeczno – emocjonalnego. Uczniowie mieli do dyspozycji zasoby tj. mąkę, olej, wodę, barwniki, aromaty, ziarnistości, które mogli wykorzystać w dowolny sposób, by stworzyć własną substancję sensoryczną. Zajęcia z sensoplastyki prowadzone są w oparciu o podejście coachingowe z wykorzystaniem jedynie bezpiecznych produktów spożywczych, dlatego też prowadząca starała się w jak najmniejszym stopniu ingerować w czynności podejmowane przez uczestników, zapewniając im swobodę działania, jednocześnie dbając o bezpieczeństwo.

Fot. M.Giżewska

Nauczyciele poprzez obserwację zajęć mieli możliwość zapoznania z zasadami prowadzenia zajęć sensoplastyka oraz doświadczyć jak mogą wyglądać takie zajęcia w grupie uczniów z niepełnosprawnością intelektualną. Wystarczy odpowiednie przygotowanie bezpiecznej przestrzeni oraz oparcie procesu twórczego na podejściu coachingowym, by wyzwolić w uczestnikach m.in. decyzyjność, samoświadomość i kreatywność. Tym samym zajęcia te wspierają rozwój kompetencji intra oraz interpersonalnych.

Marta Gizewska

Bezpieczny komputer, bezpieczny Internet

W bieżącym roku szkolnym 2021/2022 ze względu na panującą sytuację epidemiczną apel w związku z Dniem Bezpiecznego Komputera oraz Internetu przybrał „formę zdalną”. Nauczycielom i wychowawcom udostępniono materiał, który mogli zrealizować z uczniami w dogodnym czasie. Tym razem uwaga skupiła się wokół zagrożeń, na które użytkownicy nowoczesnych technologii są najczęściej narażeni. Oto on.

Bezpieczny komputer, bezpieczny Internet.

Bezpieczeństwo w Internecie i urządzeniach mobilnych(czyli zdalny apel w nieco innej odsłonie)

Dziś trudno sobie wyobrazić życie bez komputerów/ laptopów/ tabletów/ i smartfonów z dostępem do Internetu. Nie tylko służą one rozrywce ludzkiej, ale udoskonalają nasze życie, czyniąc je łatwiejszym. Są jednymi z najważniejszych narzędzi służących współczesnemu człowiekowi do pracy, nauki i rozrywki.

Pytanie: **Do jakich celów są wykorzystywane przez Was?**

Należy pamiętać, że są dwie „strony mocy”.

Zalety łatwo jest wymienić, a czy zastanawialiście się nad zagrożeniami?

Niebezpieczeństw, które mogą czekać na dzieci i młodzież (ale również dorosłych) w Internecie jest całkiem sporo – skupmy się jednak na tych, które najczęściej lekceważymy i często nieświadomie popełniamy:

Niebezpieczne kontakty i treści

Pamiętaj! Osoba, z którą rozmawiasz niekoniecznie musi być tym, za kogo się podaje.

NIGDY NIE UMAWIAJ SIĘ NA SPOTKANIE Z NIEZNAJOMĄ OSOBĄ.

Internet to skarbnica wiedzy, ale pamiętaj, że nie wszystkie informacje, które w nim znajdziesz muszą być prawdziwe i odpowiednie do Twego wieku!

Cyberprzemoc

To inaczej przemoc z użyciem mediów elektronicznych – przede wszystkim Internetu i telefonów komórkowych. Do działań określanych jako cyberprzemoc zalicza się m.in: wyzywanie, straszenie, poniżanie kogoś w Internecie.

**PAMIĘTAJ! ROBIENIE I UMIESZCZANIE ZDJĘĆ BEZ ZGODY OSÓB NA NICH UMIESZCZONYCH
JEST NARUSZENIEM PRAWA.**

Nieświadome udostępnianie informacji

Nie udostępniaj swoich prywatnych danych oraz haseł nieznanym osobom.

Uzależnienie od komputera/gier i Internetu

Komputer i Internet są szczególnie groźnym i uzależniającym medium. Godziny spędzane przy komputerze i w sieci to czas odebrany pracy, nauce czy życiu rodzinnemu. Uzależnienie od nich staje się coraz poważniejszym problemem społecznym.

Przyjrzyjcie się obrazkom - co na nich widzicie? - spróbujcie je opisać i dopasować do odpowiednich zagrożeń. Następnie obejrzyjcie filmik i sprawdźcie czy odgadliście.

Źródło: http://mdkjaslo.pl/uploads/images/big/1615372488_67.JPG

Filmik1:

<https://www.youtube.com/watch?v=OSb4xcjeF0s>

Sieciaki.pl – Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu: Szanuj innych w sieci

Rys.1

WYDARZENIA

Rys. 2

Źródło:

<https://slideplayer.pl/slide/2825943/10/images/4/Nie+podawaj+swoich+danych+osobowych%21.jpg>

Filmik 3:

<https://www.youtube.com/watch?v=-1rkVflmsKA>

Sieciaki.pl – Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu: Chronić swoją prywatność.

Źródło:

https://sppiece.pl/wp-content/uploads/2020/02/IMG_20200214_083028-e1581855360864.jpg

Filmik 2:

<https://www.youtube.com/watch?v=vZA1Ik78sbk>

Sieciaki.pl – Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu: Korzystaj z umiarem z Internetu

Rys. 3

Źródło:

<https://bedzin.policja.gov.pl/dokumenty/zalaczniki/36/36-464937.jpg>

Filmik 4:

<https://www.youtube.com/watch?v=jXPJgcbe1zQ>

Sieciaki.pl – Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu: Nie ufaj osobom poznanym w sieci.

To tylko kilka przykładów zagrożeń, które mogą Was spotkać.

Pytanie: **Czy są zagrożenia, o których chcielibyście porozmawiać?**

...Nie bójcie się rozmawiać o tym co Was niepokoi.

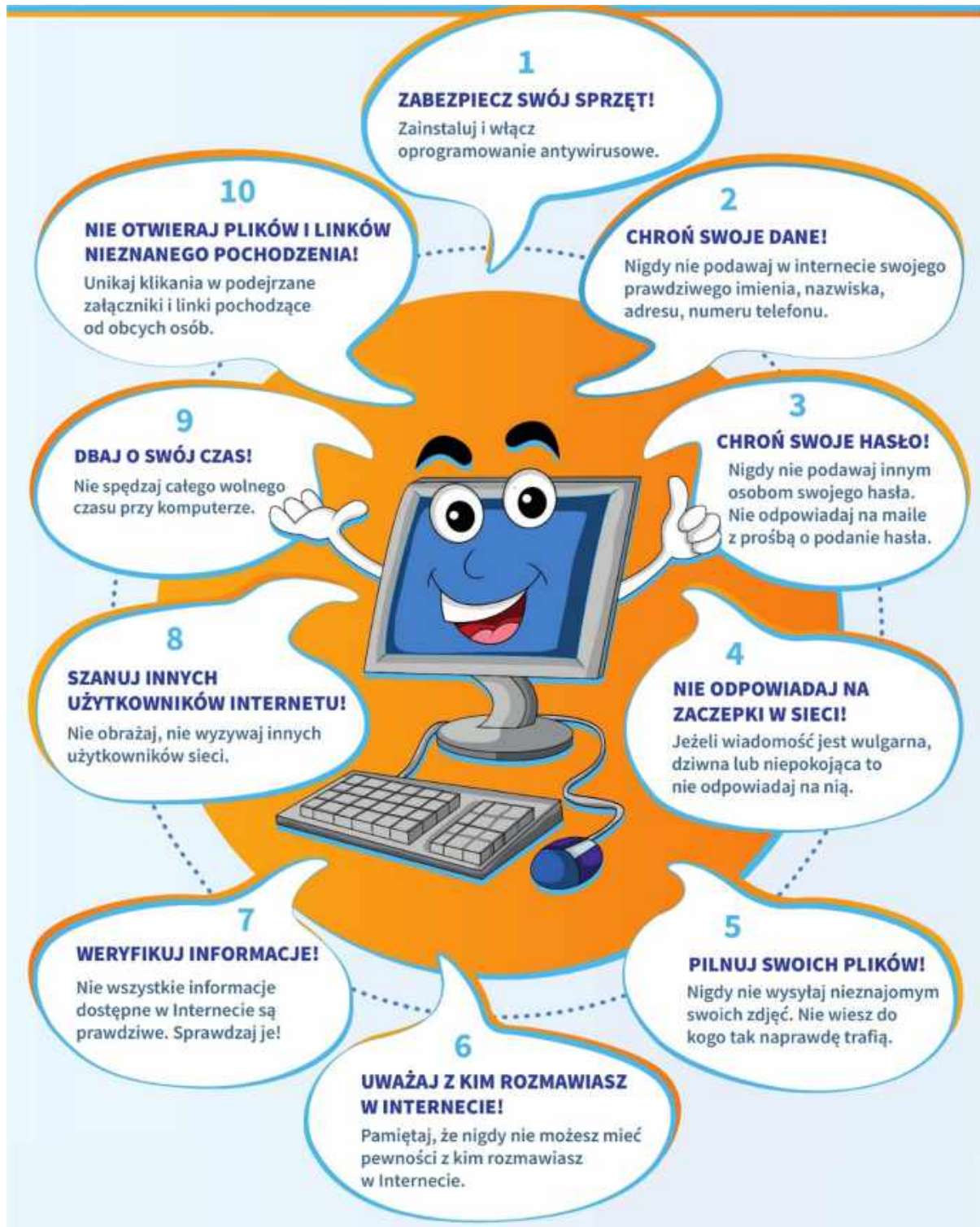
Filmik:

<https://www.youtube.com/watch?v=imLz4TTZ3iw>

Sieciaki.pl – Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu: Mów jeśli coś jest nie tak

Na zakończenie krótkie podsumowanie: PAMIĘTAJcie O ZASADACH

Źródło: https://www.eduexpert.eu/wp-content/uploads/2019/02/Dzien_bezpiecznego_internetu_2.pdf

Marta Giżewska

Lena

*Śniła mi się dzisiaj Lenka
zagadkowa nietuzinkowa panienka.
Drobna, zwinna, bardzo giętka
znana całej szkole ta Agentka.*

*W modny ciuszek jest ubrana
Nasza Lenka rozbrykana.
Tornisterek cienusieńki
często w rękę tej panienki.
Na stoliku go położy
bo czasami nim przyłoży.*

*Gdy się złości – wali w stół
Gdy rozmyśla – ma świat swój.*

*Uzdolniona różnorodnie:
Tańczy, śpiewa, medytuje
ale też dobrze sprząta i gotuje.
Jeździ konno – ale jak ?
Przez to daje wszystkim znak
Że uwielbia świat przyrody
Ale czysty – bez choroby !!!*

Joanna Niewińska

Gabrysia

*16 maja rankiem z mamy brzuszka
na świat przyszła ta dziewczuszka.
Jak się wkrótce okazało
piękną Gabi ją nazwano.*

*Kiedyś mała malusieńka
Teraz duża już (prawie) panienka.*

*Proszę Państwa pewnie wiecie
co jest ważne dziś na świecie?
- Każda chce być gwiazdą !!!*

*Nasza Gabi od dość dawna
w internecie jest już sławna.
Na bilbordach oklejona
o procencik mały woła.*

*Reflektory, błyski, flesze
dla niektórych money, money to niesie
– lecz nie dla niej.*

*Ona swoją bużkę pokazuje
A fundacja „Pomóż im” zyskuje,
by procencik pozyskany
wniósł w jej życie lepsze zmiany.*

*Co w jej głowie jeszcze drzemie?
Być aktorką – jej marzenie!*

*Symptomy już pewne zdradziła
i raz w posążek się zamieniła.
Zamiast do szkoły bieć wolniutko
Ona udaje, że jej słabiutko.
Oczka zamknięte, główka opada
Proszę przyznać
O aktorstwie mówić wypada.*

Joanna Niewińska

N A S Z A T W Ó R C Z O Ś Ć

Prace autorstwa Jakuba Mirończuka ucznia klasy VIII Szkoły Podstawowej.

Fot. J. Turowska

Fot. J. Turowska

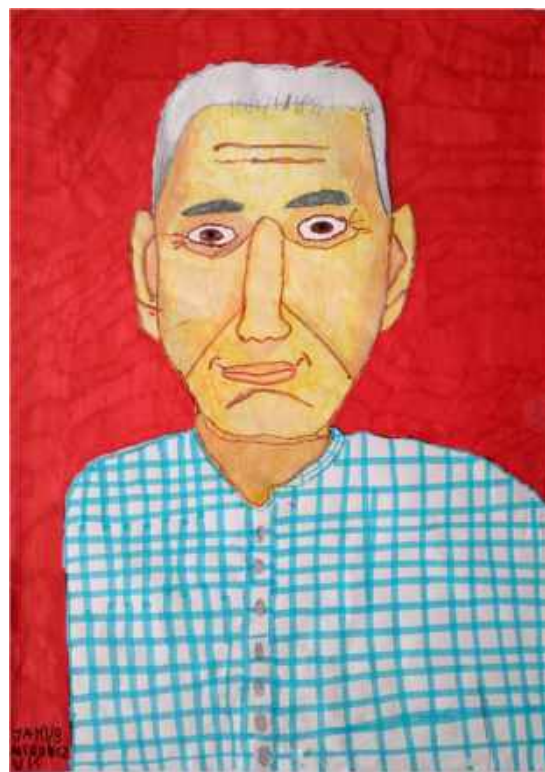
Fot. J. Turowska

NASZA TWÓRCZOŚĆ

Portrety nauczycieli autorstwa Jakuba Mirończuka ucznia klasy VIII Szkoły Podstawowej.

Fot. J. Turowska

Fot. J. Turowska

Fot. J. Turowska

Fot. J. Turowska